

Loca sacrae Scripturae.

Nescio Dominum, & Israel non dimittam. 684. 31
 3 Deus Hebraeorum vocavit nos, ut camus
 viam trium dierum in solitudinem, & sa-
 crificemus Domino Deo nostro. 65. 52
 5 Opprimantur operibus, & expleant ea. 616. 21
 16 En famuli tui flagellis cadimur, & iniuste
 agitur contra populum tuum. 7. 35
 CAP. VI.
 14 Isti sunt principes domorum per familias suas,
 filij Ruben primogeniti Israelis. 27. 70
 CAP. VII.
 1 Ecce constitui te Deum Pharaonis, & Aaron
 frater tuus erit Propheta tuus. 881. 117
 3 Ego indurabo cor Pharaonis. 120. 48
 10 Tulitque Aaron virgam coram Pharaone, &
 seruis eius, quae versa est in colubrum. 810. 9
 22 Feceruntque similiter malefici Aegyptiorum
 incantationibus suis. 334. 143. & 567. 12
 CAP. VIII.
 7 Fecerunt autem, & malefici per incantationes
 suas similiter, & eduxerunt ranas super ter-
 ram Aegypti. 796. 27
 22 Faciamque mirabilem in die illa terram Ges-
 sen, in qua populus meus est, ut non sint
 ibi muscae. 240. 61
 CAP. IX.
 19 Pluam cras hac ipsa hora grandinem; mitte
 ergo iam nunc, & congrega iumenta tua, &
 vniuersa quae inuenta fuerint foras. 252. 55
 20 Qui timuit verbum Domini de seruis Pha-
 raonis fecit confugere seruos suos, & iu-
 menta sua in domos. 28. 30
 26 Tantum in terra Gessen, vbi erant filij Israel
 grando non cecidit. 240. 60
 CAP. X.
 1 Dixit Dominus ad Moysen, ingredere ad Pha-
 raonem: Ego enim induravi cor eius, &
 seruorum illius. 347. 68
 13 Vbi cumque autem habitabant filij Israel lux
 erat. 240. 60
 26 Non remanebit ex eis vngula. 118. 31
 CAP. XI.
 1 Adhuc vna plaga tanquam Pharaonem, &
 Aegyptum, & posthac demittet eos, & mo-
 rietur omne primogenitum in terra Aegy-
 pti. 403. 72
 2 Postulet vir ab amico suo, & mulier à vicina
 sua vasa argentea, & aurea. 485. 86
 3 Fuit Moyses vir magnus in terra Aegyptio-
 rum coram seruis Pharaonis, & omni po-
 pulo. 688. 53
 5 Ingrediar Aegyptum, & morietur omne pri-
 mogenitum in terra Aegyptiorum. 413. 115
 CAP. XII.
 3 Tollat vnusquisque agnum per familias, &
 domos suas. 515. 160
 38 Oues & armenta, & animantia diuersi gene-
 ris multa. 394. 6
 CAP. XIII.
 19 Tulit Moyses ossa Ioseph secum, eo quod ad-
 iurasset filios Israel, dicens: Visitauit vos
 Deus, afferte ossa mea hinc vobiscum. 551. 79
 21 Dominus praecedebat Israel per diem in colum-
 na nubis, per noctem in columna ignis. 35. 125
 CAP. XIV.
 21 Flante vento vehementi, & vrente tota no-
 cte. 783. 31
 22 Ingressi sunt filij Israel per medium siccis ma-
 ris. 580. 10
 23 Persequentisque Aegyptij ingressi sunt post

eos, & omnis equitatus Pharaonis. 716. 9
 28 Reuersaque sunt aquae, & operuerunt cur-
 rus, & equites cuncti exercitus Pharaonis
 sequentes. 721. 4
 CAP. XV.
 12 Extendisti manum tuam, & deuorauit eos
 terra. 652. 54
 CAP. XVI.
 3 Vtinam mortui essemus per manum Domini
 in terra Aegypti, quando sedebamus super
 ollas carniam. 453. 92
 4 Ecce ego vobis pluam panes de caelo egre-
 diatur populus, & colligat, quae sufficiunt
 per singulos dies. 64. 49. & 65. 54
 12 Audiui murmurationes filiorum Israel, loque-
 re ad eos, vespere comederis carnes, & ma-
 ne saturabimini panibus. 458. 123
 14 Mane quoque ros iacuit per circuitum castror-
 um, cumque operuisset superficiem terrae
 apparuit in solitudine minutum. 443. 29
 15 Quod cum vidissent filij Israel dixerunt ad-
 inuicem, quid est hoc? 250. 45
 CAP. XVII.
 5 Antecede populum, & sume tecum de se-
 nioribus Israel, & virgam qua percussisti
 fluuium tolle in manu tua. 66. 61
 9 Dixit Moyses ad Iosue: Eligetis viros. 8. 40
 Et egressus pugna contra Amalech. 206. 116
 11 Cumque leuasset manus Moyses vincebat
 Israel, 774. 96
 14 Delebo nomen Amalech sub caelo. 425. 3
 15 Aedificauit Moyses altare Domino, vocauit-
 que nomen eius, exaltatio mea. 236. 36
 16 Manus solij Domini, & bellum Dei erat con-
 tra Amalech. 361. 150
 CAP. XVIII.
 5 Venit ergo Iethro cognatus Moysi, & vxor
 eius, & filius eius ad Moysen in desertum, vbi
 erat castrametatus iuxta montem Dei. 479. 56
 CAP. XIX.
 4 Vos ipsi vidistis quae fecerim Aegyptiis, quo-
 modo portauit vos super alas aquilarum. 440. 11
 10 Vade ad populum, & sanctifica illos, hodie &
 cras lauent vestimenta sua. 451. 84
 12 Constitues terminos populo per circuitum,
 & dices ad eos, Caute ne ascendatis mon-
 tem, nec tangatis fines illius. 479. 56
 16 Et ecce coeperunt audire tonitrua, & micare
 fulgura, & nubes densissima operire mon-
 tem, & clangor buccinae vehementius per-
 strepebat. 167. 255
 CAP. XX.
 4 Non facies tibi sculptile, neque ornem simi-
 litudinem; non adorabis ea, neque coles.
 341. 43. & 96. 105
 18 Cunctis populus videbat voces. 98. 160
 19 Steterunt procul dicentes, Loquere tu nobis,
 & audiemus, non loquatur nobis Dominus,
 ne forte moriamur. 152. 150. & 912. 21
 21 Moyses autem accessit ad caliginem, in qua
 erat Deus. 272. 8. & 817. 59
 CAP. XXI.
 14 Si quis per industriam occiderit proximum
 suum, & per insidias; ab altari meo euelles
 eum, ut moriatur. 335. 145
 CAP. XXIII.
 1 Non suscipies vocem mendacij. 526. 24
 27 Mittam terrorem meum in praecursum tuum,
 & occidam omnem populum ad quem in-
 gredieris. 452. 91
 32 Non

Loca sacrae Scripturae.

32 Non inibis foedus cum eis. 339. 8
 CAP. XXIV.
 5 Misit Moyses iuuenes de filiis Israel, & obtu-
 lerunt holocausta, & immolauerunt victi-
 mas. 905. 95
 CAP. XXV.
 9 Arcam de lignis setim compingite, & deco-
 rabis eam auro mundissimo intus, & foris.
 55. 96
 17 Facies propitiatorium de auro mundissimo,
 duos cubitos, & dimidium tenebit longitu-
 do eius, & cubitum ac semissem latitudo.
 409. 25. & 234. 23
 18 Duos quoque Cherubim aureos, & producti-
 les facies. 614. 72
 37 Facies & lucernas septem, & pones eas super
 candelabrum, ut luceant ex aduerso. 477. 46
 CAP. XXVIII.
 30 Pones autem in rationali iudicij doctrinam,
 & veritatem, quae erunt in pectore Aaron.
 812. 26
 33 Per circuitum quasi mala punica ex hyacin-
 tho, & purpura, & cocco bis tincto mixtis
 in medio tintinabulis. 410. 31
 CAP. XXIX.
 21 Cumque tuleris de sanguine, qui est super
 altare, & de oleo vnctionis asperges Aaron,
 & vestes eius. 779. 9
 31 Arietem autem consecrationis tolles, & co-
 ques carnes eius in loco sancto, quibus ve-
 scentur Aaron, & filij eius. 372. 60
 CAP. XXX.
 6 Pones altare contra velum, quod ante arcam
 pendet testimonij. 698. 20
 CAP. XXXII.
 2 Tollite in aures aureas, de vxorum filiorum-
 que, & filiarum vestrarum auribus, & affer-
 te mihi. 398. 36
 4 Dixeruntque, hi sunt Dij tui Israel. 203.
 96
 6 Sedit populus manducare, & surrexit ludere.
 241. 69. & 212. 38
 10 Dimitte me, ut irascatur furor meus contra
 eos, & deleam eos. 34. 119. & 212. 22
 11 Cur Domine irascitur furor tuus contra po-
 pulum tuum. 604. 11. & 149. 124
 13 Recordare Abraham, Isaac, & Israel seruo-
 rum tuorum. 573. 46
 14 Placatus est Dominus ne faceret malum,
 quod locutus fuerat. 452. 89
 19 Vidit vitulum & choros, iratusque valde pro-
 fecit de manu tabulas, & confregit ad ra-
 dices montis. 268. 150. & 599. 29
 20 Attripsitque vitulum, combussit, & contriuit
 vsque ad puluerem, quem sparsit in aqua.
 541. 18
 25 Videns Moyses populum, quod esset nudatus,
 spoliauerat enim eum Aaron. 377. 85
 29 Consecrasti manus vestras hodie Domino,
 vnusquisque in filio, & fratre suo. 919. 69
 30 Peccastis peccatum maximum; ascendam ad
 Dominum, si quomodo quiuero eum de-
 precari pro scelere vestro. 224. 36
 CAP. XXXIII.
 1 Vade descende de loco isto tu, & populus
 tuus, & mittam praecursores tui Angelum,
 non enim ascendam tecum, quia populus
 durus ceruicis es, ne forte disperdam te in
 via. 231. 76. & 471. 7
 7 Tollens tabernaculum tetendit extra castra
 Sylueira in Euang. Tom. IV.

procul, vocauitque nomen illius taberna-
 culum foederis. 135. 35
 11 Loquebatur autem Dominus ad Moysen, fa-
 cie ad faciem, sicut homo solet loqui ad
 amicum suum. 262. 108. & 136. 37
 12 Cum dixeris noui te ex nomine, & inuenisti
 gratiam coram me. 835. 42
 22 Cumque transibit gloria mea, ponam te in
 foramine petrae, & videbis posteriora mea.
 339. 7
 23 Faciem meam videre non poteris. 123. 62
 CAP. XXXIV.
 6 Quo transeunte coram eo, ait, Domine Deus
 misericors, & clemens, patiens, & multa
 misericordiae, & verax. 262. 108
 29 Et ignorabat, quod cornuta esset facies eius
 ex consortio sermonis Domini. 143. 86. &
 918. 56
 CAP. XXXV.
 4 Offerat eas Domino, aurum, & argentum, &
 hyacinthum, & purpuram, & byssum tor-
 tam, & pilos. 721. 8. & 731. 74
 CAP. XL.
 5 Pones altare aureum, in quo adoletur in cen-
 sum coram arca testimonij, tentorium in in-
 troitu tabernaculi pones, & ante illud altare
 holocausti. 136. 41

Ex Leuitico.

CAP. I.

5 Immolabit vitulum coram Domino. 344. 40
 CAP. III.
 9 Offerent de pacificorum hostia sacrificium
 Domino, adipem, & caudam totam cum re-
 nibus, & pinguedinem, quae operit ven-
 trem, atque vniuersa vitalia. 188. 9
 CAP. VI.
 29 Omnis masculus de genere sacerdotali, ve-
 scetur de carnibus eius. 444. 38
 CAP. XIII.
 45 Habebit os veste contactum, & contamina-
 tum, ac sordidum se clamabit. 893. 8

Ex Numeris.

CAP. V.

15 Adducet eam ad Sacerdotem, & offeret obla-
 tionem pro illa decimam partem farinae
 hordeaceae. 450. 79

CAP. XI.

5 Recordamur piscium quos comedebamus in
 Aegypto gratis, in mentem nobis veniunt
 cucumeres, & pepones. 305. 117
 11 Crux affligit seruum tuum. 753. 18
 14 Non possam solus sustinere hunc populum,
 quia grauis est mihi. 382. 26
 17 Ut descendam, & loquar tibi, & auferam de
 spiritu tuo, & tradam eis, ut sustentent te
 cum onus populi. 678. 3
 31 Ventus autem egrediens à Domino atreptans
 trans mare coturnices detulit, & diuisit in
 castra. 65. 54
 33 Adhuc carnes erant in dentibus eorum. 411.
 41. & 453. 92

CAP. XII.

1 Locuta est Maria, & Aaron contra Moysen.
 5. 25
 3 Erat enim Moyses vir mitissimus super omnes
 homines, qui morabantur in terra. 326. 94

Loca sacrae Scripturae.

CAP. XIII.
3 Mitte viros, qui considerent terram Chanaan, singulos, de singulis tribubus ex principibus. 380. 106
7 De tribu Ruben, Summa filium Zechur. De tribu Iuda, Caleph filium Iephone. De tribu Ephraim, Osee filium Num. 7.40. & 415.61
33 Terra quam lustrauimus deuorat habitatores suos; populus quem aspeximus proceras staturae est, ibi vidimus monstra quaedam filiorum Enac de genere giganteo. 332. 130

CAP. XV.
35 Obruat eum lapidibus omnis turba extra castra. 221. 15
CAP. XVI.
15 Tu scis, quod nec asellum quidem acceperim ab eis. 313. 15
31 Dirupta est terra sub pedibus eorum, & aperiens os suum deuorauit illos cum tabernaculis suis. 201. 90
48 Stans inter mortuos, & viuentes pro populo deprecatus est, & plaga cessauit. 236. 34

CAP. XVII.
8 Inuenit geminasse virgam Aaron in domo Leui, & turgentibus gemmis eruperant flores. 686. 45
CAP. XX.
10 Audite increduli, & rebelles. 334. 139
CAP. XXI.
5 Anima nostra nauscat super cibo isto leuissimo. 312. 14
9 Posuit eum pro signo, quem cum percussi aspicerent sanabantur. 281. 63

CAP. XXIII.
7 Maledic Jacob, propera, & detestare Israel. 406. 13
18 Sta Balac & ausculata, audi fili Sephor. 164. 237
CAP. XXIV.
3 Dixit Balam filius Beor, dixit homo, cuius obturatus est oculus. 821. 18
CAP. XXV.
8 Cessauitque plaga a filiis Israel. 280. 59
13 Ecce do ei pacem foederis mei, & erit tam ipsi, quam semini eius pactum sacerdotij sempiternum. 273. 15. & 616. 88

CAP. XXVII.
2 Steterunt coram Moyse, & Eleazaro sacerdote, cunctisque principibus populi. 785. 48
CAP. XXXI.
1 Viscerare prius filios Israel de Madianitis, & colligeris ad populum tuum. 469. 59. & 798. 35
CAP. XXXIII.
10 Profecti de mari rubro castrametati sunt in deserto Sin. 719. 77
CAP. XXXIV.
11 Hanc habebitis terram per fines suos in circuitu. 523. 7

Ex Deuteronomio.

CAP. I.
4 Postquam percussit Sehon regem Amorrhaeorum, Og regem Basan, coepit Moyses explanare legem Domini. 254. 71
CAP. V.
26 Quid est omnis caro, vt audiat vocem Dei viuentis. 165. 242
CAP. VI.
8 Ligabis ea quasi signum in manu tua, 832. 27

10 Cumque introduxerit te Dominus in terram, quam iurauit patribus tuis. 403. 72

CAP. VII.
1 Cum introduxerit te Dominus Deus tuus in terram, quam possessurus ingrederis, tradideritque Gentes Dominus Deus tuus tibi, percuties eas, quin potius haec facietis eis. 8. 41
CAP. IX.
6 Populus durissimae seruitutis. 334. 139
CAP. X.
10 Ego steteri in monte, sicut prius quadraginta diebus, ac noctibus, exaudiuitque me Dominus etiam hac vice. 130. 104

CAP. XIII.
4 Dominum Deum vestrum sequimini. 166. 251
CAP. XVI.
15 Septem diebus Domino Deo tuo celebrabis, in loco, quem elegerit Dominus. 250. 41
18 Indices, & Magistros constitues in omnibus portis tuis, quas Dominus Deus tuus dederit tibi. 287. 7

CAP. XVIII.
15 Prophetam suscitabo eis de medio fratrum. 159. 200. & 162. 216
CAP. XIX.
15 In medio duorum vel trium stabit omnne verbum. 211. 39
CAP. XX.
11 Si receperit, & aperuerit tibi portas, cunctus populus, qui in ea est saluabitur. 816. 52. & 186. 92

CAP. XXVII.
26 Maledictus qui non permanet in sermonibus legis huius, nec eos opere perficit. 268. 153
CAP. XXIX.
5 Non sint attrita vestimenta vestra. 239. 53
CAP. XXXII.
2 Concresecat vt pluuia doctrina mea, fluat vt ros eloquium meum, quasi imber super herbam. 144. 96. & 264. 121
5 Generatio praua, atque peruersa. 176. 29
6 Viuat Ruben, & non moriatur. 804. 74
11 Sicut aquila prouocat ad volandum pullos suos, & super eos volitans expandit alas suas. 515. 62. & 821. 22
39 Ego occidam, & ego viuere facio. 351. 93

CAP. XXXIII.
3 Dilexit populos multos, & omnes Sancti in manu illius sunt. 588. 55
16 Benedictio illius, qui apparuit in rubo veniat super caput Ioseph. 794. 15
17 Quasi primogeniti tauri pulchritudo eius. 763. 29. & 444. 37
19 Latere Zabulon in exitu tuo, Issachar in tabernaculis tuis, qui inundationem maris, quasi lac fugent. 458. 122
CAP. XXXIV.
5 Mortuus est ibi Moyses. 146. 102
6 Sepeliuit eum in valle terrae Moab. 292. 44

Ex libro Iosue.

CAP. II.
4 Tollensque mulier viros abscondit. 509. 130
10 Audiuimus, quod siccauerit Dominus aquas maris rubri, ad vestrum introitum quando egressi estis ex Aegypto. 359. 140. & 241. 69
CAP. III.

Loca sacrae Scripturae.

CAP. III.
17 Omnis populus per arenam aluceum transibat. 580. 10

CAP. IV.
14 In die illa magnificauit Dominus Iosue coram omni populo. 403. 72

CAP. VI.
21 Interfecerunt omnia, quae erant in ea a viro, vsque ad mulierem, ab infante vsque ad senem. 852. 33

CAP. VII.
25 Lapidauitque eum omnis populus Israel. 285. 86

CAP. X.
11 Cumque fugerent filios Israel, & essent in descensu Beth-horon Dominus misit super eos lapides magnos de caelo vsque ad Azeca. 240. 61
12 Sol contra Gabaon ne mouearis, & Luna contra vallem Aialon. 339. 8. & 784. 42

CAP. XIV.
7 Misit me Moyses famulus Domini, vt considerarem terram, nuntiavique ei quod mihi verum videbatur. 88. 99

CAP. XIX.
49 Dederunt filij Israel possessionem Iosue filio Nun in medio sui. 407. 16

Ex libro Iudicum.

CAP. I.
1 Ascendit Angelus Domini de Galgalis ad locum flentium, & ait: Eduxi vos de Aegypto. 766. 43
7 Dixitque Adonibezee, septuaginta reges, amputatis manum, ac pedum summitatibus colligebant sub mensa mea ciborum reliquias. 545. 44

14 Cum suspirasset sedens in asino parenti, ait, terram arenam dedisti mihi. 702. 64
CAP. II.
14 Iratusque Dominus contra Israel tradidit eos in manu diripientium, qui ceperunt eos, & vendiderunt hostibus. 449. 75

CAP. III.
1 Haec sunt Gentes, quas dereliquit Dominus in terra promissionis, vt per eas erudiret Israel. 341. 25

CAP. VI.
11 Venit Angelus Domini, & sedit sub quercu quae erat Ephra, & pertinebat ad Ioas. 770. 71

14 Vade in hac fortitudine tua, & liberabis Israel de manu Madian. 40. 154
15 In quo liberabo Israel: Ecce familia mea in fine est in Manasse, & ego minimus in domo Patris mei. 435. 63

CAP. VII.
9 Surge descende in castra; sin autem solus ire formidas, descendat tecum Phara puer tuus. 385. 9
16 Diuisit trecentos viros in tres partes, & dedit tubas in manibus eorum, lagenasque vacuas, & lampades in medio lagenarum. 281. 60

CAP. VIII.
22 Dominare tu, & filius tuus, & filij tui, quia liberaui nos de manu Madian. 700. 36

CAP. IX.
8 Ierunt ligna, vt vngerent super se regem. 190. 17

Sylueira in Euang. Tom. IV.

CAP. XIII.
4 Caue ne bibas vinum, ac ciceram, nec immundum quidquam comedas, quia concipies, & paries filium. 140. 64

CAP. XIV.
8 Ecce examen apum in ore leonis erat, ac fauus mellis. 830. 13

CAP. XV.
19 Aperuit itaque Dominus molarem dentem in maxilla asini, & egressae sunt ex ea aquae, quibus haustis refocillauit spiritum. 831. 18

CAP. XVI.
14 Consurgens a somno extraxit clauum cum erinibus & licio. 575. 58

15 Per tres vices mentitus es mihi, & noluisti indicare, in quo sit maxima fortitudo tua. 317. 38

17 Si rasum fuerit caput meum receder a me fortitudo mea, & deficiam, eroque sicut ceteri homines. 412. 42

18 Ascendite adhuc semel, quia nunc aperuit mihi cor suum. 315. 28

20 Qui de somno, consurgens dixit in animo suo egrediar, sicut antea feci, & me excusiam, nesciens, quod recessit ab eo Dominus. 856. 55

30 Concussitque fortiter columnis, cecidit domus super omnes Principes. 772. 86

Ex libro Ruth.

CAP. IV.
6 Qui respondit, Cedo iuri propinquitatis, neque enim posteritatem familiae meae deletere debeo. 411. 36

10 Vt suscitem nomen defuncti, in hereditate sua, ne vocabulum eius de familia sua deleatur. ibid. 36

Ex libro primo Regum.

CAP. I.
1 Fuit vir vnus de Ramathaim. 474. 28
9 Heli sacerdote sedente super sellam ante postes templi Domini. 439. 7

13 Tantumque labia illius mouebantur, & vox penitus non audiebatur. 467. 50

CAP. II.
12 Filij Heli filij Belial, nescientes Dominum. 255. 80

20 Reddat tibi Dominus semen de muliere hac, pro senore, quod commodasti Domino. 96. 149

23 Quare facitis res huiusmodi, quas ego audio res pessimas ab omni populo: Nolite filij mei, non enim est bona fama quam ego audio. 283. 72

26 Puer autem Samuel, proficiebat atque crescebat, & placebat tam Domino, quam hominibus. 569. 18

33 Verumtamen non auferam penitus verum ex te ab altari meo, sed vt deficiant oculi tui, & tabescat anima tua. 841. 77

34 Hoc erit tibi signum quod venturum est duobus filiis tuis Ophni, & Phinees, in die vno morientur ambo. 201. 89

CAP. III.
2 Nec poterat videre lucernam Domini antequam extingueretur. 80. 45
9 Loquere Domine quia audit seruus tuus. 318. 43

Loca sacrae Scripturae.

- 18 **CAP. IV.**
Cecidit de sella retrorsum iuxta ostium. 167.
256
- 1 **CAP. VI.**
Et vocauerunt Philistim Sacerdotes dicentes, Quid faciemus de arca Domini? 679.
8. & 59. 15
- 8 **CAP. IX.**
Rursum puer respondit Sauli, & ait: Ecce inuena est in manu mea quarta pars stateris argenti. 73. 101
- 12 Festina nunc, hodie enim venit in ciuitatem. 476. 37
- 27 Cūque descenderent in extrema parte ciuitatis, dixit Samuel ad Saul. 664. 131
- 3 **CAP. X.**
Inuenient te tres viri ascendentes ad Deum in Bethel, vnus portans tres hādos, & alius tres tortas panis, & alius portans lagenam vini. 387. 22
- 4 Cūque te salutauerint dabunt tibi duos panes, & accipies. 531. 55. & 742. 37. & 899. 58
- 9 Itaque cum auertisset humerum suum vt abiret à Samuele, immutauit ei Deus cor aliud. 237. 43
- 11 Videntes autem omnes, qui nouerant eum heri, & nudius tertius, quod esset cum Prophetā & prophetaret, dixerunt adinuicem: quānam res accidit filio Cis, num & Saül inter Prophetas. 352. 101
- 16 De sermone autem regni non indicauit ei, quem locutus fuerat ei Samuel. 322. 70
- 27 Num saluare nos poterit iste, & despexerunt eum, & non attulerunt ei munera. 84. 68
- 2 **CAP. XI.**
Eruam omnium vestrum oculos, ponamque vos opprobrium vniuerso Israël. 830. 16
- 3 **CAP. XV.**
Vade, & percutite Amalech; & demolite vniuersa eius, & non parcas ei, & non concupiscas ex rebus ipsius aliquid, sed interfice à viro vsque ad mulierem. 397. 29
- 16 Sine me, & indicabo tibi, quid locutus est Deus. 815. 46
- 35 Non vidit Samuel vltra Saül vsque in diem. **CAP. XVI.**
- 10 Adduxit itaque Isai septem filios suos coram Samuele, & ait Samuel ad Isai, non elegit Dominus ex istis. 371. 53. & 614. 74
- 23 Tulit Samuel cornu olei, & vnxit eum. 724. 29. & 30
- 26 **CAP. XVII.**
Quid dabitur viro, qui percusserit Philisthaum hunc, & tulerit opprobrium Israël. 611. 55
- 32 Non concedat cor cuiusque. 7. 35
- 33 Non vales resistere Philisthae isti, nec pugnare aduersus eum, quia puer es, hic autem vir bellator ab adolescentia sua. 655. 77
- 34 Veniebat Leo & Vifus, & tollebat arietem de medio gregis, & persequebar eos, & percutiebam, & eruebam de ore eorum. 377. 87
- 45 Ego venio ad te in nomine Domini exercituum Dei agruinum Israël, quibus exprobraisti hodie, & dabit te Dominus in manu mea, & percutiam te, & auferam caput tuum à te. 41. 164
- 58 Filius serui tui Isai Bethlehemitae ego sum. 303. 106
- 7 **CAP. XVIII.**
Percussit Saül mille, & Dauid decem millia. 353. 110
- 8 Iratus est autem Saül nimis, & displicuit sermo iste in oculis eius. 318. 45
- 9 Non rectis oculis Saül aspiciebat Dauid. 17. 96
- 13 Amouit eum Saül à se, & fecit eum Tribunum super mille viros, & ingrediebatur, & introibat in conspectu populi. 369. 40
- 27 Percussit ex Philisthim ducentos viros, & attulit eorum præputia, & annumerauit ea regi. 48. 45. & 158. 190
- 28 Non habet rex sponsalia necesse, nisi tantum centum præputia Philistinorum. 563. 159
- 24 **CAP. XIX.**
Expoliavit etiam ipse se vestimentis suis, & prophetauit cum cæteris coram Samuele. 422. 111
- 30 **CAP. XX.**
Iratus autem Saül aduersus Jonathan, dixit ei, fili mulieris virum vltro rapientis. 285. 92
- 31 Omnibus diebus quibus filius Isai vixerit super terram, non stabileris tu, neque regnum tuum. 684. 30. & 783. 35
- 2 **CAP. XXI.**
Rex præcepit mihi sermonem, & dixit: Nemo sciat rem propter quam missus es à me, & huiusmodi præcepta tibi dederim. 83. 62
- 4 Si mundi sunt pueri maxime à mulieribus. 3. 4
- 9 Ecce hic gladius Goliath Philisthai quem percussisti in valle Therebinthi est inuolutus pallio post Ephod; si istum vis tollere, tolle. 187. 99
- 10 Non est huic alter similis. 662. 116
- 2 **CAP. XXII.**
Conuenerunt ad eum omnes qui erant in angustia constituti. 811. 24
- 17 Ait rex emissariis qui circumstabant eum, conuertimini, & interficite Sacerdotes Domini, noluerunt autem serui regis extendere manus suas in Sacerdotes Domini. 267. 146
- 22 Sciebam in die illa quod cum ibi esset Doëg Idumæus, proculdubio annuntiaret Saûli. 702. 46
- 21 **CAP. XXIII.**
Benedixi vos à Domino. 329. 111
- 27 Nuntius venit ad Saül, dicens: Festina & veni, quoniam infuderunt se Philisthim super terram, reuersus est ergo Saül desistens persequi Dauid. 325. 90
- 10 **CAP. XXIV.**
Quare audis verba hominum loquentium, Dauid quærit malum aduersum te. 316. 35
- 11 Ecce hodie viderunt oculi tui, quod tradiderit te Dominus in manu mea in spelunca, sed & pepercit tibi oculus meus. 429. 31
- 12 Vide quod non est in manu mea malum, neque iniquitas, neque peccatum in te. 590. 64
- 13 **CAP. XXV.**
Accingatur vnusquisque gladio suo, & accincti sunt singuli gladiis suis. 502. 89
- 29 Erit anima Domini mei custodia in fasciculo viuentium apud Dominum Deum tuum, porrò anima inimicorum tuorum rotabitur quasi in impetu, & circulo fundæ. 291. 32
- 32 Bene

Loca sacrae Scripturae.

- 32 **CAP. XIII.**
Benedictum eloquium tuum, & benedicta tu, quæ prohibuisti me hodie ne irem ad sanguinem. 337. 160
- 44 Saül dedit Michol filiam suam vxorem Dauid, Phalti. 60. 23
- 14 **CAP. XXVI.**
Quis es tu qui clamas & inquietas regem. 685. 38
- 21 Peccavi, reuertere fili mi Dauid, nequaquam enim vltra tibi male faciam eo quod pretiosa fuerit anima mea in oculis tuis. 682. 24
- 11 **CAP. XXVIII.**
Samuelem mihi suscita; aitque illi, Deos vidi ascendentes de terra. 310. 5
- 13 **CAP. XXX.**
Dereliquit me Dominus meus, quia ægrotare cepit nudiustertius. 457. 116
- Ex libro secundo Regum.**
- 21 **CAP. I.**
Abiectus est clypeus fortium clypeus Saül, quasi non esset vnctus oleo. 757. 42
- 1 **CAP. II.**
Post hæc consuluit Dauid dicens, num ascendam in vnam de ciuitatibus Iuda. 489. 11
- 24 **CAP. III.**
Ingressus est Ioab ad regem & ait, quid fecisti, ecce venit Abner ad te, quare dimisisti eum, & abiit & recessit. 499. 72
- 5 **CAP. IV.**
Isboeth dormiebat super stratam suam meridie, & ostiaria domus purgans triticum obdormiuit, ingressi sunt autem domum latenter, & percusserunt eum in inguine Recab, & Baana frater eius. 425. 125
- 7 **CAP. V.**
Capit Dauid arcem Sion. 772. 84
- 8 Proposuerat Dauid in die illa præmium ei, qui percussisset Iebusam, & tetegisset domatum fistulas, & abstulisset cæcos & claudos odientes animam Dauid. 232. 9. & 717. 16
- 6 **CAP. VI.**
Extendit Oza manum ad arcam Dei, & tenuit eam, quoniam calcitrabant boues, & declinauerunt eam. 344. 44
- 12 Nuntiatumque est regi Dauid quod benedixisset Dominus Obededom & omnia eius propter arcam. 368. 33
- 21 **CAP. VII.**
Viuit Dominus quia Iudam ante Dominum, qui elegit me potius, quam patrem tuum, & quam omnem domum eius, & villior fiam plusquam factus sum. 197. 65. & 435. 62
- 18 **CAP. VIII.**
Bonaias autem filius Ioiadæ, super Cerethiet Phelethi. 796. 26
- 7 **CAP. XII.**
Dixit Natham ad Dauid, tu es ille vir: hæc dicit Dominus Deus: Ego vnxi te in regem super Israël; ego erui te de manu Saül, & si parua sunt ista, adiciam tibi multo maiora. 93. 134. & 126. 77
- 10 **CAP. XIII.**
Quamobrem non recedet gladius de domo tua. 755. 29
- 13 Peccavi Domino, Dixitque Nathan ad Dauid, Dominus quoque transiit peccatum tuum. 224. 37
- 20 **CAP. XXIII.**
Nunc soror tace, frater tuus est, neque alligas cor tuum pro hac re. 698. 18
- 3 **CAP. XXV.**
Videntur mihi sermones tui boni. 811. 23
- 13 Venit nuntius ad Dauid dicens. Toto corde vniuersus Israël sequitur Absalom, & ait Dauid seruis suis qui erant cum eo in Ierusalem. Surgite fugiamus, neque erit nobis effugium à facie Absalom. 221. 12
- 16 Egredus est ergo rex, & omnis Israël pedibus suis extra ciuitatem. 373. 62
- 25 Dixit rex ad Sadoc; repporta arcam Dei in vrbelem. 279. 51
- 30 Ascendebat cliuum oliuarum scandens & stens. 266. 137. & 467. 51
- 3 **CAP. XVI.**
Remansit in Hierusalem dicens, hodie restituet mihi Dominus Israël regnum patri mei. 453. 95
- 4 Tua sint omnia quæ fuerunt Miphiboseth, 198. 67. & 275. 24. & 904. 89
- 22 Tetenderunt ergo Absalom tabernaculum in solario, ingressusque est ad concubinas Patris sui coram vniuerso Israël. 829. 47. 8
- 5 **CAP. XVIII.**
Sernate mihi puerum Absalom. 223. 39
- 14 Tulit ergo Ioab tres lanceas in manu sua, & infixit eas in corde Absalom. 596. 14
- 33 Fili mi Absalom, Absalom, fili mi. 161. 221
- 27 **CAP. XIX.**
Cur efficiamini mihi hodie in Satan? ergone hodie interficietur vir in Israël. 48. 42
- 20 Quid vltra loqueris? fixum est, quod locutus sum; Tu & Siba diuidite possessiones. 275. 24
- 8 **CAP. XXIII.**
Dauid quasi tenerrimus ligni vermiculus qui octingentos interfecit imperu vno. 674. 194
- 15 O si quis mihi daret potum aquæ de cisterna, quæ est in Bethlehem. 742. 38
- 16 Irruperunt ergo tres fortes castra Philistinorum, & hauserunt aquam de cisterna Bethlehem. 57. 98
- 16 **CAP. XXIV.**
Dixit Deus Angelo percutienti populum, sufficit, nunc contine manum tuam. 223. 23
- 17 Ego sum qui peccaui, ego inique egi. 24. 53. & 753. 17
- Qui oues sunt quid fecerunt? 502. 90
- Ex libro tertio Regum.**
- 11 **CAP. I.**
Num audisti quod repugnauerit Adonias, & Dominus noluit Dauid hoc igitur? nunc ergo veni, & accipe consilium meum. 581. 15
- 41 Audiuit autem Adonias, & omnes qui iniurati fuerant ab eo, iam enim conuiuium finitum erat. 701. 38
- 1 **CAP. II.**
Appropinquauerunt dies Dauid, vt moreretur. 402. 66
- 8 Habes quoque apud te Semei, qui maledixit mihi maledictione pessima. 808. 100
- 7 **CAP. III.**
Ego autem sum puer paruulus ignorans egredus, & introitum meum, & seruus tuus in medio populi quem elegisti. 369. 40
- 6 4 **CAP. V.**